

przepisy o kosztach postępowania dyscyplinarnego ustala Rada Ministrów w drodze rozporządzenia, przestrzegając zasady, że członkowie komisji dyscyplinarnych są w wykonywaniu swoich funkcji samodzielni i niezawisli i że od orzeczenia komisji dyscyplinarnej, wydanego w pierwszej instancji, może zarówno obwiniony, jak rzecznik dyscyplinarny odwołać się do odwoławczej komisji dyscyplinarnej z powodu orzeczenia o winie i karze.

Art. 3. W celu strzeżenia dobra służby, naruszonego przez uchybienie obowiązkom służbowym, władza, przy której istnieje komisja, wyznacza z grona podległych sobie urzędników, rzecznika dyscyplinarnego z odpowiednią ilością zastępców. W dziale Ministerstwa Spraw Wojskowych mogą być wyznaczeni rzecznicy i ich zastępcy z grona oficerów, a w dziale Ministerstwa Sprawiedliwości — z grona sędziów i prokuratorów.

Prawa i obowiązki rzeczników dyscyplinarnych ustala Rada Ministrów w drodze rozporządzenia.

Art. 4. Urzędnikowi i niższemu funkcjonariuszowi państwowemu, pociągniętemu do odpowiedzialności dyscyplinarnej, wolno przybrać sobie w postępowaniu dyscyplinarnym obrońcę z pośród urzędników, lub niższych funkcjonariuszów państwowych, zamieszkałych na obszarze, na który rozciąga się zakres działania komisji dyscyplinarnej.

Prawa i obowiązki obrońcy, tudzież przepisy o przydawaniu obwinionemu obrońcy z urzędu ustala Rada Ministrów w drodze rozporządzenia.

Art. 5. Wszelkie zarządzenia, postanowienia i orzeczenia, wydane na zasadzie niniejszego rozporządzenia, oraz rozporządzeń wydanych na jego podstawie, podpadają pod p. f) art. 3 ustawy z dnia 3 sierpnia 1922 r. o Najwyższym Trybunale Administracyjnym (Dz. U. R. P. z r. 1926 Nr. 68, poz. 400).

Art. 6. Pisma, dotyczące postępowania dyscyplinarnego wolne są od wszelkich opłat skarbowych.

Art. 7. Nad jednolitością postępowania władz i rzeczników dyscyplinarnych w zakresie postępowania dyscyplinarnego we wszystkich działach zarządu państwowego czuwa Prezes Rady Ministrów.

Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z właściwą władzą naczelną może w poszczególnych sprawach dyscyplinarnych w miejsce właściwego rzecznika dyscyplinarnego delegować jednego ze swych rzeczników dyscyplinarnych.

Art. 8. Postanowienia rozporządzenia niniejszego nie mają zastosowania do pełniących służbę w Policji Państwowej urzędników kancelaryjnych i niższych funkcjonariuszów do czynności pomocniczych.

Do urzędników Kontroli Państwowej stosują się przepisy rozporządzenia niniejszego, o ile ustawa o Kontroli Państwowej z dnia 3 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314) inaczej nie stanowi.

Rozporządzenie niniejsze stosuje się ponadto do pracowników przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” do czasu wydania dla tych pracowników odrębnych przepisów o organizacji władz dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnem.

Art. 9. Sprawy dyscyplinarne, w których przed dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego nastąpiło w myśl dotychczasowych przepisów doniesienie dyscyplinarne do właściwej komisji dyscyplinarnej, toczą się do końca według tych przepisów, przyczem w miejsce dotychczasowych komisji dyscyplinarnych, czynnych przy władzach bezpośrednio podlegających władzy naczelną, wyższych komisji dyscyplinarnych i Najwyższej Komisji Dyscyplinarnej, wstępują komisje, utworzone na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Art. 10. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów i innym ministrom, we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

Art. 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1932 r.

Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego traci moc — z zastrzeżeniem, wynikającym z art. 9 — ustawa z dnia 17 lutego 1922 r. o organizacji władz dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnem przeciwko funkcjonariuszom państwowym (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 165) wraz z późniejszymi zmianami, oraz inne sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem przepisy.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Wyznań Religijnych

i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Sew. Ludkiewicz

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Kierownik Ministerstwa Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*

739.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 7 października 1932 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o ochotniczych lotach ćwiczebnych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. a) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o ochotniczych lotach ćwiczebnych (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 246) wprowadza się następujące zmiany:

1) Art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Oficerowie, podoficerowie i szeregowcy — piloci rezerwy, którzy posiadają przydział do rezerwy lotnictwa lądowego lub morskiego, mogą, o ile nie przekroczyli 40 lat życia, odbywać poza okresem ustawowych ćwiczeń rezerwy ochotnicze loty ćwiczebne w charakterze pilotów wojskowych”.

2) Art. 3 skreśla się.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Wyznań Religijnych

i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*

Minister Rolnictwa

i Reform Rolnych: *Sew. Ludkiewicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Kierownik Ministerstwa Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*

740.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 7 października 1932 r.

**o zmianie niektórych postanowień rozporządzenia
Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r.
o Policji Państwowej.**

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. a) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Art. 1. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej (Dz. U. R. P. z r. 1931 Nr. 5, poz. 27) ulega następującym zmianom:

1) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Na czele korpusu P. P. stoi Komendant Główny P. P., mianowany przez Prezydenta Rzeczypospolitej na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych, przedstawiony w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów, bądź z pośród członków korpusu P. P., bądź z poza tego korpusu.

Przepisy art. 42 nie mają zastosowania do Komendanta Głównego P. P.”;

2) art. 50 otrzymuje brzmienie:

„Przełożona władza policyjna prowadzi dla każdego oficera i szeregowego P. P. wykaz służbo-

wy, który jest szczegółowym opisem przebiegu służby. Wykaz służbowy jest urzędowym stwierdzeniem okoliczności, mających wpływ na wymiar uposażenia, pensji emerytalnej, oraz zaopatrzenia wdowiego i sierociego.

Wzór wykazu służbowego, jako też szczegółowe przepisy co do jego prowadzenia ustala Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów.”;

3) art. 51 i 52 skreśla się;

4) w art. 53 skreśla się ustęp 3, a w jego miejsce wprowadza się dwa nowe ustępy w brzmieniu:

„Oficer lub szeregowy P. P., który w ciągu bezpośrednio po sobie następujących lat trzech otrzymał dwukrotnie niedostateczną ocenę kwalifikacyjną, winien być zwolniony ze służby przy zachowaniu nabytych praw emerytalnych.

Przepisy o sposobie kwalifikowania ustala rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych, wydane w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów.”;

5) w art. 58 ust. 1 wyrazy: „zezwoleń władzy przełożonej” zastępuje się wyrazami: „zezwoleń Ministra Spraw Wewnętrznych, lub władzy przełożonej przez niego upoważnionej”;

6) w art. 72 ust. 1 skreśla się wyrazy: „oraz starszeństwo służbowe”;

7) w art. 73 ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„Nadinspektora P. P. awansuje na Generalnego Inspektora P. P. Prezydent Rzeczypospolitej na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych, przedstawiony w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów.”;

8) po art. 73a dodaje się nowy artykuł 73b w brzmieniu:

„Awanse oficerów P. P. do podinspektora włącznie oraz szeregowych P. P., mogą być uzależnione od warunków, które ustala Prezes Rady Ministrów.”;

9) art. 96 a otrzymuje brzmienie:

„Komendanta Głównego P. P. przenosi w stan nieczynny Prezydent Rzeczypospolitej na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych, przedstawiony w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów.”;

10) art. 96 b otrzymuje brzmienie:

„Inspektora Generalnego P. P. przenosi w stan nieczynny Prezydent Rzeczypospolitej na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych, przedstawiony w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów.

Oficerów wszystkich innych stopni przenosi w stan nieczynny Minister Spraw Wewnętrznych za zgodą Prezesa Rady Ministrów.”;

11) w art. 99 dodaje się ustęp 2 w brzmieniu:

„Minister Spraw Wewnętrznych może ze względu na dobro służby przenieść oficera lub szeregowego P. P. do służby podlegającej innym przepisom w podległym sobie dziale zarządu państwowego, bez obniżenia posiadanej grupy uposażenia, jeżeli stosunek służbowy unormowany innymi przepisami ma charakter publiczno-prawny.”;

12) w art. 101 w miejsce wyrazów: „art. 95 i 98” wstawia się wyrazy: „art. 53, 95 i 98”.